

meget betydeligt Beløb, som vilde kunne afhjælpe meget af Arbejdsløshedsnøden, maaske den hele.

Det forekommer mig ogsaa, at det under saadanne ekstraordinære Forhold nærmest maa blive en kommunal Sag, hvad der vil være at gøre i Anledning af Arbejdsløshedsnøden. Men det skal jeg ikke komme dybere ind paa, idet jeg ligesom den højtærede Minister gaar ud fra, at Loven vil blive behandlet i et Udvalg.

Hvad angaar den ærede Ordførers Udtalelser om Fagorganisationernes Statistik, glædede det mig at høre hans Udtalelse om, at det vilde være rigtigt at komme til en mere officiel Tælling end den, der kan iværksættes af disse Organisationer. Man maa anerkende det store Arbejde, de have sat ind paa at belyse det foreliggende Spørgsmaal. Men det udelukker ikke, at man fra deres Side kan se noget ensidigt paa Tingene og anstrenge sig for at tage alt med, ogsaa de Tilfælde, der ikke strengt taget burde komme ind under en saadan Tælling. Jeg har nogen Mistanke om, at der i den Rubrik, der omfatter fra 0 til 3 Maaneders Arbejdsløshed, er medtaget flere end strengt berettiget, idet der ganske sikkert er medtaget en Mængde enkelte tilfældige Arbejdsløshedsdage, som strengt taget ikke burde tages med. Jeg tror derfor, det er en udmærket god Tanke, den ærede Ordfører har haft, at det vilde være rigtigere, at man fra Statens Side foretog en saadan Tælling, saaledes at man Aar for Aar kunde følge Op- og Nedgangen i Arbejdsledigheden, og med al Anerkendelse af Fagorganisationernes Arbejde for at tilvejebringe en saadan Statistik tror jeg, at en Tælling, foretaget af Statistisk Bureau, kunde møde frem med noget mere Autoritet.

Naar det ærede Medlem udtalte, at Landbruget støder en stor Del af sine Arbejdere fra sig, saa er jeg ikke nær saa enig med ham i denne Udtalelse. Det kommer mig for, at det ærede Medlem her ser ganske fejlagtigt paa Forholdene. Nej, Sagen er efter min Opfattelse en helt anden. Naar der findes en saadan Arbejdsledighed i København, som Tilfældet er, saa er der for mig ingen som helst Tvivl om, at det hænger sammen med den forfærdelige Byggesvindel, som har grasseret herinde, og som har draget mange flere Arbejdere ind til Byen, end der under normale Forhold er Arbejde til. Det er ganske naturligt, at naar dette Byggeri er hørt op, kommer der en Arbejdsledighed, som man ikke har kendt før. Det er, saa

vidt jeg er i Stand til at se, en af Hovedgrundene til den store Arbejdsledighed, der er herinde for Tiden, at man gennem denne Byggesvindel har kunnet gøre Overbud paa Arbejdsprisen, saaledes at man har kunnet drage en Mængde Arbejdere fra deres Erhverv ude i Provinserne, af hvilke mange nu maa gaa herinde og lide Nød. Men Grunden er aldeles ikke den, at Landbruget har stødt Arbejderne fra sig. Landbruget har ikke ønsket, at Arbejderne skulde komme herind til København og faa et øjeblikkelig godt Arbejde for senere at komme til at gaa og lide Nød. Landbruget har saa meget mindre ønsket det, som man ude paa Landet har Mangel paa Arbejdskraft og derfor vilde have sat Pris paa, at en stor Del af Arbejderne var bleven derude.

Derimod er jeg ganske enig med den ærede Ordfører, naar han udtalte sig for at faa sat i Gang saadanne store offentlige Foretagender herinde i Byen, som kunde bidrage til at skaffe mange af de arbejdsledige Arbejde. Det er selvfølgelig en rigtig Tanke, og jeg er heller ikke i Tvivl om, at det ogsaa vil ske. Jeg vil sammen med den ærede Ordfører meget henstille til det højtærede Ministerium at sætte saa stor Kraft som muligt ind paa at gennemføre disse Arbejder. Det vilde skaffe Arbejde til mange Hænder, naar Arbejdet paa alle disse store Byggepladser, her er Tale om, blev optaget med fuld Kraft. Men den samme Henvendelse kunde det maaske være paa sin Plads ogsaa at rette til Københavns Kommunalbestyrelse. Naar der bliver taget fat paa de Arbejder, som ere paatænkte her i København, vil der jo sikkert kunne skaffes Arbejde til en Masse Mennesker, som nu ikke har Arbejde, og det forekommer mig, at Københavns Kommune maatte i den Henseende have samme Pligt som Staten. Jeg tænker mig ogsaa, at man i Borgerrepræsentationen og Magistraten har Øje for det samme og vil søge at sætte al mulig Kraft ind paa de offentlige Foretagender.

Naar den ærede Ordfører tillige nævner, at det ogsaa vilde gælde om at sætte ekstraordinær Kraft ind paa Gennemførelsen af de mange Jernbanelinier, som blev vedtagne i Fjor, saa er jeg ikke nær saa enig med ham i det Spørgsmaal. Det staar nemlig for mig som noget farligt, og den ærede Ordfører antydede selv Faren derved. Han sagde nemlig, at det er at befrygte, at den store Arbejds mængde, som kan skaffes derved, at der nu skal bygges en saadan Masse Kilometer Jernbane, kan komme